

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

Factors Affecting Learning Achievement of Students in Schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 2

ชนิดา ยอดสาลี (Chanida Yodsalee)*

กาญจนา บุญส่ง (Kanchana Boonsong)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 353 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามลำดับ
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร มีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 48.30

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
(Master of Education in Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University)

** อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

(Advisor of Master of Education in Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University)

Abstract

The purpose of this research were to study: 1) the level of factors affecting students' learning achievement, 2) the level of students' learning achievement, and 3) the factors affecting learning achievement of students in basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 2. The research samples were 353 administrators and teachers in schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 2. The research tool was a 5-level rating scale questionnaire. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The research results were as follows:

1. The factors affecting students' learning achievement were overall at a high level. When being considered in each aspect and ranked in descending order of their means, they were the aspects of teacher, student, and administrator.
2. The students' learning achievement was overall at a moderate level. When being considered in each area and ranked in descending order of their achievement means, the learning areas were Occupations and Technology, Physical and Health Education, Social Studies, Religion and Culture, Thai Language, Arts, Science, Mathematics, and Foreign Language (English).
3. The factors affecting learning achievement of students in basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 2 consisted of teacher, student, and administrator factors. The predictive efficiency was 48.30%.

Key words: Factors affecting learning achievement, learning achievement

บทนำ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียน และ 2) เพื่อตัดสินผล

การเรียนรู้ โดยการวัดและประเมินผลทางการศึกษามีประโยชน์หลายประการโดยเฉพาะทางด้านการบริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการทดสอบและการตัดเกรด ด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา และหากพิจารณาถึงนโยบายระดับประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้ความสำคัญและระบุดึงการวัดและประเมินผู้เรียนแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับชั้นเรียน และทำการประเมินในองค์ประกอบที่แตกต่างกัน และเป็นข้อกำหนดและข้อบังคับที่สถานศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

ความมุ่งหมายของชาติการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET) หมายถึง การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 67 มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556 : 32)

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2554 -2556 ทำให้เห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีหลายมาตรฐานและเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับกระทรวง เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษารวมไปถึงหน่วยย่อย ๆ ในชั้นเรียนที่ควรตระหนักถึงวิกฤตการณ์ดังกล่าวในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารวิชาการ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างแท้จริงเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายตามนโยบายทางการศึกษาของประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556 : 33)

จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2556 พบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 90 โรงเรียน จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.10 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40.16 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.95 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.77 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.19 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.04 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.99 และกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.89 และพบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ 43.16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละในภาพรวมต่ำกว่าร้อยละ 50 จากผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 อยู่ในระดับต่ำ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2, 2557 : 53)

จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมา และการศึกษาทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการศึกษา และเป็นข้อมูลในการพิจารณาวางแผนปฏิบัติงานด้านการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

วิธีดำเนินการ

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 88 คน ครูผู้สอน 860 คน รวมประชากร 948 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ในปีการศึกษา 2557 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 303) ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คำนวณสัดส่วนในแต่ละอำเภอ และจำแนกตามโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เป็นคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยระบุคะแนนค่าเฉลี่ยและการแปลระดับผลคะแนนลงไปในแบบสอบถาม แยกตามโรงเรียนแต่ละโรงเรียนที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ประกอบด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านนักเรียน จำนวน 21 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert, R., 1967 : 115)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จากคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเต็มเท่ากับ 100 คะแนน จากคะแนนดังกล่าวผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์ในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยนำคะแนนมากำหนดช่วงห่างของคะแนนให้เท่ากัน ดังสูตร

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำ}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{100 - 0}{5} = 20$$

จากนั้นนำช่วงคะแนนที่ได้มากำหนดช่องคะแนนเพื่อแปลความหมายคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของเบสท์ (Best, 1981 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99) ดังรายละเอียด ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	คะแนนที่ได้	การแปลความหมาย
80.01-100.00	5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
60.01-80.00	4	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี
40.01-60.00	3	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
20.01-40.00	2	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้
00.01-20.00	1	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับควรปรับปรุง

3. วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายชื่อ รายด้านและโดยภาพรวม เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม แปลความหมายระดับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของเบสท์ (Best, 1981 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99) ดังรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อยมาก

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาสรุปได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน รองลงมา ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ปัจจัยด้านนักเรียน	3.95	0.33	มาก	2
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	4.15	0.36	มาก	1
3. ปัจจัยด้านผู้บริหาร	3.90	0.40	มาก	3
เฉลี่ย	4.00	0.27	มาก	

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียด

1.1 ปัจจัยด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อการคิด การพัฒนาการเรียนของนักเรียน อยู่ในอันดับแรก รองลงมาคือ คุณภาพการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และครูสอนตรงตามสาขาวิชาที่จบทำให้นักเรียนได้รับความรู้ตรงตามเนื้อหา ส่วนครูมีบุคลิกภาพดี มีส่วนช่วยให้นักเรียนอยากเรียนและสนใจการเรียนเพิ่มมากขึ้น อยู่ในอันดับสุดท้าย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ประสบการณ์ในการสอนของครูทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น	4.29	0.60	มาก	4
2. ครูสอนตรงตามสาขาวิชาที่จบทำให้นักเรียนได้รับความรู้ตรงตามเนื้อหา	4.35	0.64	มาก	3
3. พฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อการคิด การพัฒนาการเรียนของนักเรียน	4.50	0.57	มากที่สุด	1
4. การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนทำให้นักเรียนได้รับความรู้และพัฒนาด้านเทคโนโลยี	3.99	0.49	มาก	6
5. การสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูผู้สอนทำให้นักเรียนเข้าใจในตัวนักเรียนแต่ละคนมากขึ้นสามารถส่งเสริมสนับสนุนหรือแก้ไขได้เต็มที่	4.11	0.73	มาก	5
6. คุณภาพการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน	4.49	0.57	มาก	2
7. ครูมีบุคลิกภาพดี มีส่วนช่วยให้นักเรียนอยากเรียนและสนใจการเรียนเพิ่มมากขึ้น	3.69	0.58	มาก	8
8. การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	3.80	0.60	มาก	7
เฉลี่ย	4.15	0.36	มาก	

1.2 ปัจจัยด้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในอันดับแรก รองลงมาคือมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวส่งผลต่อตัวนักเรียนและผลการเรียนของนักเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนนักเรียนมีความถนัดทางการเรียนทำให้อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อยู่ในอันดับสุดท้าย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปัจจัยด้านนักเรียน

ปัจจัยด้านนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.48	0.54	มาก	1
2. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น	4.06	0.45	มาก	4
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนั้นมีผลให้นักเรียนตั้งใจเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น	3.82	0.60	มาก	5
4. นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น	3.51	0.82	มาก	6
5. นักเรียนมีความถนัดทางการเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น	3.50	0.76	มาก	7
6. สภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	4.22	0.51	มาก	3
7. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อตัวนักเรียนและ ผลการเรียนของนักเรียน	4.23	0.48	มาก	2
เฉลี่ย	3.95	0.33	มาก	

1.3 ปัจจัยด้านผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ โดยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อยู่ในอันดับแรก รองลงมาคือ การจัดหาสื่อการเรียนที่ทันสมัยทำให้นักเรียนอยากเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และการจัดบริการห้องสมุดที่เป็นระบบสามารถสืบค้นข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็วทำให้นักเรียนอยากเข้าห้องสมุดเพิ่มขึ้น ส่วนการจัดการและดำเนินงานภายในที่พัสดุที่สะดวก ปลอดภัยทำให้นักเรียนลดความตึงเครียดและส่งเสริมให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อยู่ในอันดับสุดท้าย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปัจจัยด้านผู้บริหาร

ปัจจัยด้านผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ผู้บริหารมีการจัดการนิเทศภายในทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น	3.87	0.64	มาก	4
2. สภาพอาคารสถานที่และห้องเรียนที่สะอาดเรียบร้อย มีระเบียบ ทำให้บรรยากาศในการเรียนดี น่าเรียน	3.86	0.55	มาก	5
3. การจัดหาสื่อการเรียนที่ทันสมัย ทำให้นักเรียนอยากเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น	4.01	0.50	มาก	2
4. การจัดบริการห้องสมุดที่เป็นระบบ สามารถสืบค้นข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว ทำให้นักเรียนอยากเข้าห้องสมุดเพิ่มขึ้น	3.97	0.50	มาก	3
5. ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น	4.03	0.68	มาก	1
6. การจัดการและดำเนินงานภายในที่พิถีพิถัน สะดวก ปลอดภัยทำให้นักเรียนลดความตึงเครียดและส่งเสริมให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น	3.68	0.69	มาก	6
เฉลี่ย	3.90	0.40	มาก	

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้เรียงลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมและจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ลำดับที่
1. ภาษาไทย	43.83	ปานกลาง	4
2. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	48.59	ปานกลาง	3
3. ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	32.27	พอใช้	8
4. คณิตศาสตร์	37.89	พอใช้	7
5. วิทยาศาสตร์	40.84	ปานกลาง	6
6. สุขศึกษาและพลศึกษา	51.91	ปานกลาง	2
7. ศิลปะ	43.50	ปานกลาง	5
8. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	56.89	ปานกลาง	1
รวม	44.47	ปานกลาง	

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.297 ปัจจัยด้านนักเรียน (X_1) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.158 และปัจจัยด้านผู้บริหาร (X_3) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.163 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.897 ประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 78.50 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 27.18 โดยสามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 1.372 + 0.297(X_2) + 0.158(X_1) + 0.163(X_3)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.342(X_2) + 0.149(X_1) + 0.199(X_3)$$

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน รองลงมา ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการศึกษาของโรงเรียนต้องยึดหลักตอบสนองความต้องการและความสนใจของเด็กเป็นสำคัญที่สุด การพัฒนา

โรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพผู้นำจะต้องมีความเข้มแข็ง มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เป็นปัจจัยที่นำสู่โรงเรียนที่ดีทำให้นักเรียนมีคุณภาพ คุณภาพผู้เรียนสังเกตได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยผ่านกระบวนการจัดการทางด้านวิชาการ การเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกำหนดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัตติยาภรณ์ หยกอุบล (2555 : 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 28-29) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 4 ประการ คือ ปัจจัยหลักด้านโรงเรียน ด้านชุมชน ด้านครอบครัว และด้านนักเรียน

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เป็นรายด้านพบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความรู้พื้นฐานเดิม ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนก็คือ คุณลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธภูมิ ตรีเถื่อน (2550 : 74-85) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อวิชาเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพแห่งตน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครู คุณภาพการสอนของครู และประสบการณ์ในการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าพฤติกรรมการสอนของครูที่มีประสบการณ์ในสอนมากย่อมรู้ถึงแนวทาง ขั้นตอน และการแก้ปัญหาในการสอนเป็นอย่างดี รู้ถึงธรรมชาติของผู้เรียนในแง่มุมต่าง ๆ สามารถนำประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้อย่างรวดเร็วและง่ายต่อการจดจำ ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2524 อ้างถึงใน ปวีณรัตน์ มณีวรรณ, 2548 : 54) ที่กล่าวว่า การสอนของครูต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความสามารถในการเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจ มีความรู้การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้คั่นคว้าเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน เป็นต้น

1.3 ปัจจัยด้านผู้บริหาร เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้นำทางวิชาการ การจัดบรรยากาศโรงเรียน และการจัดนิเทศภายในของผู้บริหารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นผู้บริหารควรมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางการศึกษาที่มุ่งส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความคาดหวังในตัวนักเรียนสูง มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและมีการให้คำปรึกษา

แก่คณะครูให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาวิชาชีพ คำนึงถึงคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งการกำหนดภารกิจของสถานศึกษา การจัดการด้านการเรียนการสอน และตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครูอย่างยุติธรรม เพื่อจะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพ ดังที่ ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์ (2549 : 117) ได้สรุปว่าผู้บริหารควรมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการ เพื่อการเพิ่มความตระหนักในการปรับปรุงสถานศึกษาและมีความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง มีความกระตือรือร้นในการใช้กลยุทธ์เพื่อปรับปรุงสถานศึกษา การให้แรงจูงใจและให้รางวัลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำงานด้านวิชาการ การตรวจสอบความก้าวหน้าด้านวิชาการ การใช้ทรัพยากรและบุคลากรอย่างสร้างสรรค์ การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้น่าอยู่ เป็นระเบียบและมีความปลอดภัย การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครู และการสังเกตการสอนของครูและการให้ข้อมูลย้อนกลับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์ (2552 : 82-83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอาภาศ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจำอาภาศ พุทธศักราช 2548 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรด้านปัจจัยการบริหารโรงเรียนของผู้บริหาร ได้แก่ การจัดหาสื่อการเรียน การจัดการนิเทศภายใน สภาพอาคารสถานที่และห้องเรียน การจัดบริการห้องสมุด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้พบว่าคะแนนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับปานกลางและระดับพอใช้ แสดงให้เห็นว่าเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ดังที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2556 : 33) ได้กำหนดมาตรฐานที่ควรปรับปรุงเร่งด่วนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับกระทรวง เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษารวมไปถึงหน่วยย่อย ๆ ในชั้นเรียนตระหนักถึงวิกฤตการณ์ดังกล่าวในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารวิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างแท้จริงเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 4-29) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล โดยต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยกำหนดให้การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ผู้สอนต้องพยายามคิดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ

3.1 ปัจจัยด้านครูผู้สอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ครูผู้สอนต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน และต้องมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ มีแนวการสอนที่ดี และมีศรัทธาต่อการประกอบอาชีพครู ย่อมจะสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์เป็นอย่างดี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และ

ประสบการณ์ของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่น่าพอใจด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา ดีแป้น (2553 : 161) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรคุณภาพการสอนส่งผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐิยาภรณ์ หยกอุบล (2555 : 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยคุณภาพการสอนของครูมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

3.2 ปัจจัยด้านนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกระบวนการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดเตรียมวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยตรงคือ เชื้อชาติ ความถนัด ทักษะพื้นฐานของผู้เรียน ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะนิสัยของผู้เรียน เจตคติ การปรับตัว เป็นต้น ดังที่ ชญานิษฐ์ กาญจนวดี (2556 : 119) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรหาค่าเฉลี่ยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ตัวแปรระดับตัวนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐิยาภรณ์ หยกอุบล (2555 : 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการทำบ้านของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 28-29) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักด้านนักเรียนส่งผลโดยตรงต่อปัจจัยหลักด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเกี่ยวข้องกับปัจจัยย่อยทุก ๆ ด้าน คือ ด้านความประพฤติ กีฬาและสุขภาพร่างกาย ความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจเรียน การหารายได้พิเศษ ความกตัญญูและคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะของนักเรียน การค้นคว้าเพิ่มเติมและอุปกรณ์เสริมความรู้ (เช่น อินเทอร์เน็ต) ระดับความสามารถและผลการเรียน พื้นฐานการศึกษา ทักษะและความคาดหวังของนักเรียน ส่วนปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยที่เหลือ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.3 ปัจจัยด้านผู้บริหารส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความสำเร็จขององค์กรทุกแห่งขึ้นอยู่กับผู้นำเป็นสำคัญ ดังนั้นสถานศึกษาที่มีคุณภาพจึงจำเป็นต้องมีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการบริหารจัดการ มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมความ

เป็นผู้นำทางวิชาการ มุ่งส่งเสริม สนับสนุนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ และมีการให้คำปรึกษาแก่คณะครู มุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ของสถานศึกษา ดังที่ พรพจน์ ศรีตัน (2551 : 205) กล่าวว่า ผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงาน เพราะผู้นำ เปรียบเสมือนผู้ถือบังเหียนม้านำพาองค์กรเป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวอย่าง เป็นตัวแทน และเป็นจุดรวมพลังของบุคลากร ในหน่วยงานหรือองค์กร ความสามารถและคุณลักษณะของผู้นำมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับคุณภาพของหน่วยงาน หรือโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ภาวะผู้นำ นั่นคือการใช้อิทธิพลหรืออำนาจหน้าที่ที่จะนำโรงเรียนไปสู่ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชร ชัยมูล (2552 : 3) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระ ระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัตติยาภรณ์ หยกอุบล (2555 : 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้บริหารควรมีการจัดการและดำเนินงานภายในสถานศึกษาที่สะดวก ปลอดภัยทำให้นักเรียน ลดความตึงเครียดและส่งเสริมให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

1.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนควรร่วมกันพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน พัฒนาการจัดกิจกรรมเรียน การสอนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.3 ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอใน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน เพื่อให้ครูนำความรู้ที่ได้กลับมา พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักเรียนมีคุณภาพมาก ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเก็บข้อมูลในเชิงลึกกับสถานศึกษาที่มีคุณภาพต่างกัน มี ขนาดต่างกัน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาผลกระทบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

_____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชญาธิษฐ์ กาญจนดี. (2556). การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
การวัดผลและวิจัยทางการศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาและพัฒนาสังคม, 8, 85-86.

ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอาภาคในหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจำอาภาค พุทธศักราช 2548. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญา เรืองแก้ว. (2550). ผลการสอบ o-net สำคัญอย่างไร. วารสารวิชาการ. ปีที่ 10 ฉบับที่ 4,
ตุลาคม - ธันวาคม 2550.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ปวีณรัตน์ มณีวรรณ. (2548). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรพจน์ ศรีตัน. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ
เขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 และ 2. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เพชร ชัยมูล. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับโดยใช้โมเดล
ระดับลดหลั่นเชิงเส้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์.2 (2549). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรี้นติ้งเฮาส์.

ยุทธภูมิ ดรเถื่อน. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วนิดา ดีแป้น. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พระดัด.**

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

วิทยากร เชียงกุล. (2552, กรกฎาคม 20). **ผู้จัดการรายสัปดาห์**, หน้า 2.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). **มาตรฐานที่ควรปรับปรุงเร่งด่วนของแต่ละ**

กลุ่มสาระการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ในภาพรวมของสังกัด)

จากการทดสอบ O-NET ปีการศึกษา 2556 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพฯ : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

สมพงษ์ จิตระดับ. (2552). **การพัฒนารูปแบบสภาเด็กและเยาวชนในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : สำนักงาน

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2, (2557). **รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา**

ระดับชาติขั้นพื้นฐาน. ประจวบคีรีขันธ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์

เขต 2.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2549). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น**

มัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.

ภาษาต่างประเทศ

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research activities".

Educational and Psychological Measurement, 30, pp.607-610.

Likert, R. (1967). **The Human Organization: Its Management and Value.** New York : McGraw-

Hill Book.